हरन्ति सर्वनात्मापं पयसा पोषयन्ति याः। प्रापयन्ति दिवं दत्ताः पूज्या गावः कथन्न ताः। यच्छफाहतभूमेस्तु उद्यतः पांशुसंचयः। प्रोथयेत् पुरुषस्येनो वन्द्या गावः कथन्न ताः। शकृन्मूत्रं हि यस्यास्तु पितृः पुनाति पातकम्। किमपूज्यं हि तस्या गोरिति पाराशरोऽब्रवीत्। गौरवस्या न दोग्धव्या नचैव गर्भसन्धिनी। प्रस्रुता च दशाहार्वाग्दोग्धा चेन्नरकं व्रजेत्। दुर्बला व्याधिसंयुक्ता पुष्पिता या द्विवत्सभूः। सा साधुभिर्न दोग्धव्या वर्णिभिः सुखमीप्सुभिः। कुलान्ते पुष्पिता गावः कुलान्ते बहवस्तिलाः। कुलान्ते चलचित्ता स्त्री कुलान्ते बन्धुविग्रहः। एकत्र पृथिवी सर्वा सशैलवनकानना। तथा गौर्ज्यायसी साक्षादेकतोभयतोमुखी। यथोक्तविधिना यस्या वर्णैः पाल्यास्तु पूजिताः। पालयेत् पूजयन्तेताः स प्रेत्येह च मोदते। दक्षिणाभिमुखा गाव उत्तराभिमुखा अपि। बन्धनीयास्तथैतास्तु न च प्राक्पश्चिमामुखाः। गोदुग्धवाजिशालायां हुतीक्ष्णं लोहदात्रकम्। स्थाप्यन्तु सर्वदा तस्यां गवि लुप्तविमोचणात्। भावो देयाः सदा रक्ष्याः पोष्याः पाल्याश्च सर्वदा। ताडयन्ति च ये पापा ये चाकर्षन्ति ता नराः। नरके पच्यन्तेऽङ्गानि श्वाभिश्च प्रपीड्यिताः। विरुपर्न्नीं न दण्डेन पालकस्तां निवर्त्तयेत्। गच्छ गच्छेति तां ब्रूयान्मा भैरिति वारयेत्। संस्पृशन् गां नमस्कृत्य कुर्यात्तान्तु प्रदक्षिणम्। प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुन्धरा। तृणोदकादिसंयुक्तां यः प्रदद्याद्वसाङ्किकम्। सोऽश्वमेधसमं पुण्यं लभते नात्र संशयः। पृथिव्यां यानि तीर्थानि समुद्राश्च सरांसि च। गवां शृङ्गोदकस्नाने कलां नार्हन्ति षोडशीम्। कृतस्तेषां हि पापानि येषां शृङ्गमलङ्कृतम्। सततं बालवत्साभिर्गोभिः स्त्रीभिरिव स्वयम्। ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतम्। तिष्ठन्त्येकत्र मन्त्राणि हविरेकत्र तिष्ठति। गोभिर्यज्ञाः प्रवर्तन्ते गोभिर्देवाः प्रतिष्ठिताः। गोभिर्वेदाः समुद्गीर्णाः सषड्ङ्गपदक्रमाः। सौरभेयास्तु तस्याग्रे पृष्ठतोऽप्यस्य ताः स्थिताः। वसन्ति हृदये नित्यन्तासां मध्ये वसन्ति ये। ते पुण्यपुरुषाः लोकेऽपि दुर्लभाश्च ते। शृङ्गमूले स्थितो ब्रह्मा शृङ्गमध्ये तु केशवः; शृङ्गाग्रे शङ्करं विद्यात्सर्वदेवाः प्रतिष्ठिताः। शृङ्गाग्रे सर्वतीर्थानि स्थावराणि चराणि च। सर्वे देवाः स्थिता देहे सर्वदेवमयी हि गौः। ललाटाग्रे स्थिता देवी नासामध्ये तु शङ्करः। कम्बलाश्वतरौ नागौ तत्कर्णे तु व्यवस्थितौ। स्थितौ तस्याश्च सौरभ्याश्चक्षुषोः शशिभास्करौ। दन्तेषु वसवश्चाष्टौ जिह्वायां वरुणः स्थितः। सरस्वती च ङ्कारे यमयक्षौ च गण्डयोः। ऋषयो रोमकूपेषु प्रस्रावे जाह्नवीजलम्। कालिन्दी गोमये तस्या अपरा देवतास्तथा। अष्टाविंशतिदेवानां कोट्या लोमसु ताः स्थिताः। उदरे गार्हपत्योऽग्निर्हृदये दक्षिणस्तथा। मुखे चाहवनीयस्तु चावसथ्यस्तु च कुक्षिषु। एवं यो वर्त्तते गोषु ताडने क्रोधवर्जितः। महतीं श्रियमाप्नोति स्वर्गलोके महीयते। कुल्यं तस्या न लङ्घेत प्रतिगन्तुं न वर्जयेत्। यावज्जिघ्रति तद्गन्धं तावत्पुण्यं प्रवर्द्धते। यो गां पयस्विनीं दद्यात्तरुणीं वत्ससंयुताम्। शिवस्यायतनं दत्तं दत्तन्तेन च विश्वकम्। उक्ता गौर्वेधसा सृष्टा तस्य हुत्पादनाय च। तैरुत्पादितशस्येन सर्वमेतद्धि धार्य्यते। यश्चैतान् पालयेत् यत्नात् वर्धयेच्चैव यत्नतः। जगन्ति तेन सर्वाणि साक्षात् स्युः पालितानि च। यावद्गोपालने पुण्यमुक्तं पूर्वमनीषिभिः। उक्तोऽपि पालने तेषां फलं दशगुणं भवेत्। जगदेतद्धृतं सर्वमनडुद्भिश्चराचरम्। कृष एव ह्यतोरक्ष्यः पालनीयस्तु सर्वदा। धर्मोऽयं भूतले साक्षाद्ब्रह्मणा हितकारिणा। त्रैलोक्यधारणायालमन्नानाञ्च प्रसूतये। अनादेयानि घासानि विध्वंसन्ति सकामतः। भ्रमिता भूतलं दूरमुत्तीर्णाङ्गो न पूजयेत्। उत्पादयन्ति शस्यानि मर्दयन्ति वहन्ति च। आनयन्ति दवीयःस्थमुत्तीर्णा कोऽधिको भुवि। स्कन्धेन दूराच्च वहन्ति भारमन्नादिकानां न च भक्षयन्ति। स्वीयेन जीवेन परस्य जीवं रक्षन्ति पुष्णन्ति विवर्धयन्ति। पुण्यास्तु गावो वसुधातले मां बिभ्रत्यलं पृष्ठगगर्भभारम्। भारः पृथिव्या दशताडिताया एकस्य चाणो ह्यपि साधुवाचः। एकेन दत्तेन वृषेण येन दत्ता भवेयुर्दश सौरभेयाः। दाने ह्यपीयं धरणी समा नो तस्माद्दद्यात् पूजितमस्ति नान्यत्। उत्पाद्य शस्यानि तृणञ्चरन्ति तदेव भूयः सकलं वहन्ति। न भारखिन्नाः प्रवदन्ति किञ्चिद्दोहोपाद्यार्यति जीवलोकः। तृतीयेऽह्नि चतुर्थे वा यदेवोन्नादृतोभवेत्। तदा नस्या न भेत्तव्या नैव प्राग्दुर्बलस्य च। नासावेधनकीलन्तु खादिरं वाथ शैंशपम्। द्वादशाङ्गुलकङ्कार्य्यन्तज्जैस्त्रीणि समे च वा। शाला द्विपानां वृषगोहयानां तां वास्यदिग्द्वारवतीं विदध्यात्। सौम्यां ककुद्द्वारवतीं सुशोभान्ते-